

"مینی بچی - ادر ادر بئٹھ کر فالتو باتون ۾ آپنا تائیم ویست مت کرو
باپ کی یاد ۾ رہو تو تائیم آباد هو جائینگا"

پرشن :- باپ کا شو (نام) کوئنسی بچی نکال سکتی ہے؟

اُتر :- جو باپ سماں شیوا کرتی ہے۔ اگر ہر ڪرم باپ کی سماں ہو تو بہت بڑا قل مل جائینگا۔ بابا ہم بچوں کو آپسماں بنانی کی لیئی پرشارت کراء رہی ہے۔

پرشن :- انترمکی کسی کھینگی؟ تمہاری انترمکتا نرالی ہے کئی؟

اُتر :- سول کانشس ہو کر رہنا ہیں انترمکی بننا ہے۔ اندر جو آتما ہے انکو سپ کچ باپ سین ہیں سُننا ہے، ایک باپ سین ہیں بُتھی یوگ رک گٹوان بننا ہے، یہی ہے نرالی انترمکتا۔

گیت ۱۔ اوم نمو ہوا یہ....

اوم شانتی۔ مینی مینی سکیلڈی بچوں نیں یہ گیت سُنا۔ باپ کی مہما سُنی اور باپ کی مہما کا ورثا ڦر بچوں کو مل رہا ہے۔ اور بچی ڦر باپ کا شو کرتی ہے۔ پرنتو شو تب کرینگی جب اُن جئی سروس کرینگی۔ وہ ڦل پی پاری پائینگی۔ اب تم بچی پرئکتیکل ۾ ہو۔ پیگت صرف گاتی رہتی ہے۔ تم جانتی ہو باپ دادا سنگم پر ہماری سنمک بئنی ہے۔ باپ ضرور دادا کی تن سین ہیں بتائینگا۔ یہ بچوں کو پکا نشچیہ ہے کہم پرشارت کر اوشیہ باپ سماں بنینگی۔ باپ پتنت پاؤں، گیان ساگر ہے۔ اُس سین تم پتنت پاؤنی گیان گنگائیں نکلی ہو۔ گنگائیں کیون کھا جاتا ہے؟ کیونک تم سپ سجنیاں ہو۔ سپکو ہم گیان گنگا ہیں کھینگی۔ بچوں کو نشا چڑھتا ہے کہم شریمت پر ساری وشو کی منش ماتر کو سک دی سکتی ہے، جو اور کوئی نہیں دی سکتا۔ اب باپ آیا ہے سپکو سدگتی دینی، اور دلاتی یہی ہے بچوں دواران کیونک کرٹ کراونہار ہے نان۔ تو ائسی باپ کی شریمت پر ضرور چلنا پری۔ باپ کھتی ہے جو کرینگا اور جتنی سروس کرینگا وہی 21 جنمون کی لیئی اونچ پرالبہ پائینگا۔ پرنتو تقدیر ۾ نہیں ہے تو کچ کرتی نہیں ہے۔ ہے بہت سهچ۔ دِن پرِت دِن باپ بہت آچی آچی پائنس دیتی رہتی ہے، اور باپ کھتی ہے جتنی جھولی پرنسی ہو اُتنی پر دو۔ یہ معلوم یہی اپنی کو پر سکتا ہے کہم اپنی جھولی آچی ریت پر رہی ہے یا کھان تائیم ویست کرتی ہے۔ پیگتی ۽ تو بہت تائیم ویست کیئا، اِرجی ویست کی، پئسی یہی برباد کیئی تو ماہنٹ یہی برباد کی۔ دیکو کتنی مکنٹ کرتی ہے۔ جپ، تپ، دان، تپرٹ آد کتنا کرتی ہے۔ اب یہ جو کچ ہوئا دراما اُنسار۔ ایسی تو ہے پرشارت کی بات۔ جوبیت چُکا اُسکا تو کچ ہونا نہیں ہے۔ ڦر اپنی سمیہ پر ڦر رپیت ہونگا۔ اب باپ کھتی ہے شریمت پر چلو۔ اپنا تائیم یہاں وہاں برباد مت کرو۔ تائیم کو آباد کرو باپ کی یاد ۾۔ بہت بچی ہے جو باپ کی باتیں ایک کان سین سُن کر دوسرا سین نکال دیتی ہے۔ جو آچی ریت ڏارٹ کرینگی وہ ڦر اُرُون کی یہی ضرور سروس کرینگی۔ اپنا سمیہ کھان یہی برباد نہیں کرینگی۔ بہت بچی ہے جو سارا دِن پاہرمکی رہتی ہے۔ بچوں کو پرشارت کر انترمکی بننا ہے۔ اندر آتما ہے نان۔ یہ نشچیہ کرنا ہے کہم آتمائون کو باپ سمجھا رہی ہے کہ بچی تمکو سول کانشس ہو کر رہنا ہے۔ سچا سچا انترمک اُسکو کھا جاتا ہے۔ ہماری انترمک ہونی کی باتیں ہیں نرالی ہے۔ اندر جو آتما ہے انکو سپ

کُچ باب سین هین سُننا هئ. باب پیار سین بچون کو وار وار سمجھاتي هئ. مات پتا اور یي جو آننیه پائی بھن هئ، جو آچی سروس ڪرتی هئ، انھون سین تمکو سیکنا هئ. پل ٿوري بهت او گن تو سی یا ۰۰ آپی هئ. گاتی یي هئ ک مجھ نر گن هاري ۰۰... آپی تر بچون کو گٹوان بننا هئ. سو تب بن سکتی هو جب باب کی ساث ٻڌی یوگ ھونگا. مايا تو بهت پتکائينگی. بچی گرتی اور چڑھتی رہتی هئ. جو بادی کانشس رہتی هئ وہ گرتی رہتی هئ. جو سول کانشس رہتی هئ وہ گرتی نھین هئ. وہ باب سین آنجام (واعدا) ڪرتی هئ ک هم یہ کام ڪرکی هین دکائينگی. پورن پوتھن بن ڪر هین دکائينگی. اندر ۰۰ یہ پکا نشچیم ڪرنا چاهیئی ک هم باب سین پورا پورا ورثا لینگی. ڪھان یي فالتو ٽائیم نھین گنوائینگی. بچون کو شریر نرواه یی ڪرنا هئ. گھربار چورنا تو هٹ یوگی سنیاسیون کا کام هئ. تمکو تو آپنی رچنا کی یی پوری دیک ریک ڪرنی هئ اور دل ۰۰ یہ نشچیم رکنا هئ ک ان آنکون سین هم جو کچ دیکنی هئ، وہ سپ وناش هو جانی والا هئ. اسی ممنون رکنی سین هین آپنا نقسان ڪرینگی. ممتو ایک باب سین رکنا هئ. مکیم بات هئ پوتھنا کی. اس پر یی بهت هنگامی ھوتی هئ. ڪرود پر اتنا هنگاما نھین ھونگا. باب ڪھتی هئ یہ کام و کار تو اس سمیہ سپ ۰۰ پرویش هئ. سپ و کار سین پئدا ھوتی هئ. تر سمجھاء سکتی هو ک هم پرستاچاری کو سریشتاچاری بنانی ۰۰ مدد ڪر رھی هئ.

آب تر بچون کو سول کانشس بننا هئ. پنت پاون باب کو یاد ڪرنا هئ. بلاتی یی هئ ک ھی پتت پاون آئو تو آکر کیا ڪرینگی؟ ضرور پاون بنائینگی. یهان اشنان آد کی تو بات نھین. باب ڪھتی هئ ماں ایکم یاد ڪرو اور ڪوئی یی اپایہ هئ نھین. یوگ آگنی سین هین تر پنت سین پاون بنینگی. آئرن ایچ سین تر گولدن ایچ ۰۰ جائینگی. یہ ایک هین اپایہ هئ، دوسرا ڪوئی اپایہ هین نھین. سپ بیماریون کی ایک هین دوائی هئ، باب کی یاد. اس سین هین سپ دک دُر هو جائینگی. باب کی یاد سین ورثا یی یاد آئینگا. باب معنی هین ورثا. لوکے باب پل ڪتنا یی غریب ھونگا تو یی پائی پئسی، برقط آد کا کچ تو ورثا دینگا ضرور. تو تمکو پھلی باب کو قر ورثی کو یاد ڪرنا هئ. باب ڪھتی هئ من مناپو، مڈیاجی یو. باب تمکو سپی ویدون، شاسترون کا سار سمجھاتی هئ. دوسرا ڪوئی یی یہ سار جانتی هین نھین. باب سیدا ڪھتی هئ بچی دیھ آیمان کو چور دو. تمکو سمجھانا چاهیئی ک هم آتمائون سین باب بات ڪر رھی هئ. نراکار باب نراکار بچون کو هین ڪھینگی ک تر آتمائین ڪانون سین سُنتی هو. تر هین سپ کچ ڪرتی هو. ڪوئی یی حالت ۰۰ بچون کو دیھ آیمانی نھین بننا هئ. آپنی کو آتما سمجھ باب کو یاد ڪرو. سروس یی ڪرو ڪیونک دیھ سین هین سپ کام ھوتا هئ. وہ تو ڪرنا هین پری. ڪوئی ڪوئی کچ سمیہ کی لیئی آن کانشس، بیہوش یی ھو جاتی هئ. پرنتو وہ ڪوئی گیان کی بات نھین. یهان تو باب کو یاد ڪرنی کی هین مکنن ڪرنی هئ، جسی ھین مايا کی بهت و گھن پرتی هئ. تر جانتی هو ھم نین باب کی گود لپی ھئ تو باب کو ضرور یاد ڪرنا پری. یوگ بناتی هو تو یی شو بابا کو یاد ڪرنا هئ. آگی یوگ بناتی ٿی تو ڪرشن کو، رام کو، گرونانک کو یاد ڪرتی ٿی. گروا ڻی پڙھتی ٿی. یاد ۰۰ بنائینگی تب تو ڦد ھونگا. ڪر پرئکتس پر جاتی هئ. یهان یی باب کی یاد کی پرئکتس پر جانی چاهیئی. جتنا هو سکی یوگ وا یوچن بناني کی سمیہ بابا کو یاد ضرور ڪرنا هئ، بهت بهت ضروري هئ. پرنتو بچی یاد ڪرتی نھین.

پنداري ۾ ايڪ دو ڪو ياد ڪرانا چاهئي ڪ بابا ڪو ياد ڪر پوچن بنائو. ائسي ڪرتني پکي هو جائيني. جنکو آپياس نهين هونگا، وهم تو ڪپي ياد ڪرينجي نهين. برهما پوچن کي بهت مهمما هئ تو ضرور ڪچ ھونگا نان. ديوتاين ڀي اچاركتي هئ برهما پوچن ڪپي. تو ياد ۾ ره پوچن بناني سين آپنا ڀي ڪلياط ھوتا هئ تو آني والون ڪا ڀي ڪلياط ھوتا هئ. ياد ۾ رهنمي سين ٻڌي ۾ آ جاتا هئ ڪ هم شو بابا سين ورثا لي رهي هئ. پرنتو بچي ياد ڪرتني نهين هئ، يه ڪچائي هئ. آڳي چل ڪر ائسي بچي نڪلينجي جو باپ ڪي ياد ۾ ايكدم مست هو جائيني. ياد ۾ هين پوچن آد بنائييني. جئسي شراب ڪا نشا چزه جاتا هئ. تم بچون ڪو ڦر يهم روحاني باپ ڪي ياد ڪا نشا چزها رهنا چاهئي، اس سين بهت فائڊا هئ. ساجن ڪو وا باپ ڪو ياد ڪرنا هئ، اٿي مينا باپ هئ. ان جئسا مينا ڪوئي ھوتا نهين. باهر والي تو ان باتون ڪو جانتي هيں نهين. ديووي ديوتا ڏرم والي هيں سمجھ سکتي هئ. توميو ماتاشچ پتا... يه ايك نراڪار باپ ڪي مهمما هئ. ڪرشن ڪو ڪوئي ڪه نه سکي. ضرور باپ نين اتننا اوچ ڪرتويه ڪيئا هئ تب ڦر پيئتي مارگ ۾ هم اُنكى اتنى مهمما ڪرتني هئ.

آب باپ ڪهتي هئ، ميٺي بچي اور سڀ طرف سين ٻڌي ڀوگ ھتائو. ساري دنيا سين، آپني ديه سين ڀي ٻڌي ڪا ڀوگ ھتاء مام ايك ڦم ياد ڪرو تو تمهاڻا پيڙا پار هو جائيني. بهت سستا سؤدا هئ پرنتو ليني والي نمبروار هئ. يه ڀي دراما بنا هوئا هئ. بابا ڪتنا آچي ريت سمجھاتي هئ. سُنتي ڀي هئ، ڪوئي تو آچي ريت ڏارڻ ڪرتني هئ، ڪوئي تو ايك ڪان سين سُن دوسري سين نڪال ديتني هئ. يهان سنمڪ سُنني سين بچي رفريش ھوتني هئ ڦر باهر جاني سين ڀوُل جاتي هئ. ڪچ ڀي ياد نهين رهتا. ڪوئي تو آچي ريت رپيٽ ڀي ڪرينجي. جو بابا نين سمجھا یا هئ وهم پرئڪتيڪل ۾ ڪرينجي. سويري اوٺ ڪر تم بابا ڪي ياد ۾ پوچون ٻڌي ڪوئي ھوتني هئ. منش ڪل ڪي هين بات هئ. ائسي نهين جانور آد ڪا اُدار ڪرينجي. اُنڪا دراما ۾ پارت هيں يه هئ. جئسا منش وئسا فرنڀپر. ستير ۾ ڪچڙپتي ھوتني نهين. تمهاڻي ليئي ڪتنني وئيو هئ. وھان پنچي جانور آد سڀ رايل ھوتني هئ. جئسا منش وئسي اُنڪي سامڻري ھوتني هئ. غريب ڪي سامڻري ڪيا ھونجي؟ شاهوڪار ڪي سامڻري ڪتنني رايل ھونجي! تم بچي جانتي هو بابا همکو بهت اونچي ڪمائي ڪراء رها هئ. ڦر جتنا جو ڪري، پڙهائي ايك هين هئ. پد هر ايڪ نمبروار پاتي هئ. راجا راڻي، پرجا، شاهوڪار ڪي نؤڪر چاڪر، غريب ڪي نؤڪر چاڪر سڀ ھوتني هئ. ٻڌي ۾ هئ ڪ هم آپني راجڏاني ڀوگ ٻل سين استاپن ڪر رهي هئ. هٿيارون آد ڪي يهان بات نهين هئ. يه هئ آپي ڪي بات. ڀوگ ٻل سين تم راجائي پاتي هو. اس سميه تم برهمنڻيان (شكٽيان) ھو. ستير ۾ ديويون ڪو هٿيار آد هو نهين سڪتي. يه هئ آپي ڪي بات گيان تلوار گيان ڪڙگ. ڦروهه سڀ استول روپ ۾ لي گئي هئ. آب تمهاڻي صورت اور سيرت دونو بدلتني هئ. ڪالي سين گوري بنتي هو. سروگٽ سمپن اور 16 ڪلا سمپورط بنتي هو، جتنا جو پرشارت ڪرينجي، اسڀ جوڻ تو چل نه سکي. اگر اندر ڪچ ڪالا ڀرا هوئا ھونگا تو باهر ڀي ڪالا هيں دکائي پرينـا.

بابا ڪهتي هئ بچي تم ائسي ميٺي بنو جو سڀ سمجھي تو انڪو بناني والا ڪون هئ. تمهاڻي ٻڌي ۾ ساري سرشنطي ڪي آد مديه آنت ڪي ناليج هئ. اس چڪر ڪو جانتي سين هيں

تم چکرورتی راجا بن جائینگی. بورڈ لگائے دو کرچتا ہئے باپ، وہی ساری نالیج دیتی ہئے۔ تم ہو برھمنٹ۔ تمہاری ذات ہین نیاری ہئے۔ تم برهما مک ونساولی برممٹون کو ہین باپ نالیج سنائے رہی ہئے۔ تو شو بابا کی سات تمہارا کتنا لو ہونا چاہیئی۔ پرنتو آچی آچی فرست کلاس بچی یوگ ہر فیل ہو پرتی ہئے۔ گیان تو بڑا سمجھ ہئے۔ مرلی یہ آچی چلاتی ہئے پرنتو یوگ ہر مکنٹ ہئے۔ یاد سین وکرم وناش کرنا یہ مکنٹ ہئے۔ بس اسی بہت فیل ہوتی ہئے۔ پیوانو واچیہ تمکو منش سین دیوتا، پتت سین پاون بنانی آیا ہون۔ گیان سین ہین سدگتی ہوتی ہئے تو گیان ساگر کو ضرور نالیج دینا پری۔ باقی پاظی کا ساگر وا ندیان ٿویری کی پاون بناء سکتی ہئے۔ آپی تم بچی سمجھتی ہو ہم آپنی لیئی راجڈانی استاپن کر رہی ہئے۔ آتم آپمانی بن رہی ہئے۔ ہم بابا سین نالیج کا ورثا لیکر وشو کا مالک بن جائینگی۔ کھان انہون کی بُذی، کھان تمہاری بُذی۔ وہ سپ وناش کی لیئی کام کرتی، تم استاپنا کی لیئی کرتی ہو۔ یہم باتیں پولنی نہیں چاہیئی۔ پرنتو جنکی تقدیر ہر نہیں ہئے تو ڈارٹا کرتی ہیں نہیں۔ پرشارت کرنا چاہیئی اونچ پد پانی کی لیئی۔ ہم پاس ہوکر اونچ نمبر لیویں۔ چاہتی تو ہئے پرنتو مکنٹ نہیں پھونگتی۔ یہم ہئے بیکد کی پڑھائی باپ تو وشو کی بادشاہی دیتی ہئے۔ وَندر ہئے نان۔ بہت پیار سین سمجھاتی ہئے۔ بچی، مجھی یاد کرو، ہذی یاد کرنا ہئے۔ باپ ڈر سین آیا ہوئا ہئے۔ ہم ضرور باپ کی مت پر چل کر پورا ورثا لینگی۔ بابا ہم آپکو جان گئی ہئے۔ پل بابا کو دیکا یہ نہیں ہئے، گھر بئنی یہ ٹچنگ ہو جاتی ہئے۔ کوئی کو ٿورا سُننی سین یہ نشا چڑھ جاتا ہئے۔ تقدیر یہ سات دیتی ہئے۔ کوئی ڈر سنگ دوش ہر آکر پڑھائی چور دیتی ہئے۔ راوٹ مت والی آلگ ہئے، ایشوریم مت والی آلگ ہئے۔ تم بچی جانتی ہو کئسی راجائی استاپن ہو رہی ہئے یوگ بل سین۔
بانہون بل آنیک پرکار کا ہئے۔ یوگ بل ایک ہین پرکار کا ہئے۔ آچا!

مینی مینی سکیلڈی بچوں پرت مات-پتا باپ دادا کا یاد پیار اؤر گدمارننگ۔ روحانی باپ کی روحانی بچوں کو نمستی۔

ڈارٹا کی لیئے مکیہ سار ۔

(1) آنترمکی بن ایک باپ سین هین سُنا ھئ۔ ایک باپ کی سات پُڈی یوگ رک گٹوان بننا ھئ۔ پاھر مکتنا ۾ نھیں آنا ھئ۔

(2) روحانی باپ کی یاد کی نشی ۾ رہم یوچن بنانا وا کانا ھئے۔ پکا یوگی پنناھئ۔

وردان - پرورتی ۾ رہتی لوکتا سین نیاری ره پریوُ کا پیار پراپت ڪرنی والی

لگا مکتبہ

پرورتی ۾ رہتی لکش روک شیوا آستان پر شیوا کی لیئی ھے، جہاں یہ رہتی وہاں کا واتاور ٹشیوا آستان جئسا ہو، پرورتی کا آرت ہین ہئے پرورتی ۾ رہنی والی آرثات میراپن نہیں، باپ کا ھئے تو پرورتی ہئے۔ کوئی یہ آئی تو آنپاؤ کری ڪی نیاری اور پریوُکی پیاری ہئے۔ کسی ۾ یہ لگائے نہ ہو۔ واتاور ٹلوك نہیں، الوک ہو، کھنا اور کرنا سماں ہو تب نمبر ون ملینگا۔

سلوگن - سدا خزانون سین سمپن اور سنتشت رهو تو پرستیان آئینگی اور بدل جائینگی.